

buiescū neapăratū și curêndū îndreptate. Voiū însemna aci numai câte-va dintr'ênsele.

Românulū nu dice nici-uă-dată « *Cine ți-a scosū ochiū ? Frate-me ũ* ». (1) Acéstă frasē întrebătore, de și la persóna a II^a, are 'nțelesū impersonalū, ca și 'n latinesce, de unde o avemū. Se dice dérū : « *Cin' ți-a scosū ochii ? Frate-t e ũ* ». Ș'așia e regulatū, cum pronunță săténulū, érū nu cum tipăresce d. Hîntescu. La din contra, e a'î schimba 'nsemnarea ș'a'lū face sē nu mai fiă proverbū.

Anton Pann (2) scrie : « *Nu răsipi meiulū, c'anevoie se adună* ». De ce sē ne dămū noi ca mai cu capū de câtū dēnsulū, scriindū : « *Dēca răsipesci meiulū, anevoiē 'lū adunī* » ? (3)
Totū dēnsulū mai scrie :

. Sē mē iei cândū mē găsescū,
Sē mē aibi cândū îți lipsescū. (4)

Nu vėdū de ce, găsindū urite și greșite aceste versuri, ca 'ndreptare și 'nfrumusețare sē ciuntimū p'alū doilea dintr'ênsele :

. Sē mē iaī cândū mē găsescū,
Să mē aibi cândū lipsescū. (5)

Trece-merge cu erorile tipografice 'n diare, unde lucrulū se face de zorū. In cărți ênsē, cândū scapă vr'una, se pune tablă de 'ndrep-

(1) PROVERB. ROM. de Hîntescu, pag. 127.

(2) POVEȘTEA VORBII, edit. cit., Partea III, pag. 72.

(3) PROV. ROM. de Hîntescu, pag. 102.

(4) Anton Pann, eod. loco cit.

(5) Hîntescu, pag. 76.